

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

TRIBUNA

Egala îndreptățire.

(S.) Avem lege pozitivă, lege fundamentală, lege botezată „despre egala îndreptățire a naționalităților”, și legea aceasta e de treizeci-și-doi de ani în ființă. Există și astăzi, dar există numai pe hârtie, pentru că executată nu e, nici astăzi, nici în întregime și nici măcar în parte.

S'a adus, înainte cu treizeci-și-doi de ani, pentru liniștea naționalităților din patrie și pentru asigurarea drepturilor lor, referitoare la întrebarea limbii.

În decursul celor treizeci-și-doi de ani însă aproape toți paragrafii acestei legi au fost scoși din curs, înlocuți fiind cu alți paragrafi din alte legi, așa, că din întreaga lege n'a mai rămas decât numai — titlul.

Și când n'a mai fost nimic de șters din ea, guvernul de pe vremuri s'a pus și prin ordonanțe ridicole a șters și titlul.

Guvernul lui Bánffy de pie memorie a dat o astfel de restălmăcire legii, că naționalități nici nu există în această țară, ci există o singură națiune politică, națiunea maghiară. Și stupida restălmăcire e acceptată și de actualul guvern, numit al „legei, dreptului și dreptății”.

Am văzut cum și-au motivat micii satrapi din Lugoj respingerea propunerii dlui Coriolan Brediceanu, care cerea revocarea ordonanțelor guvernului, prin cari e sistată funcționarea partidului și a comitetului nostru național, și am văzut, cum tribunalul regesc din Cluj a respins un apel al dlui Ioan Seurtu, din motivul, că nu e compus în limba statului.

Legea pozitivă nu e recunoscută deci nici din partea guvernului, care se numește al — legei.

Dreptul nu e respectat nici din partea ministrului-president, care se laudă că guvernează în consonanță cu cerințele dreptului.

Dreptate nu ni-se face nici din partea guvernului care dreptate a promis. Știm deci scoși cu desăvârșire din cadrele legii, și pentru noi nu mai există drept și dreptate.

Asta e egala îndreptățire ce s'a dat naționalităților nemaghiare din țară, înainte cu treizeci-și-doi de ani.

Maghiarii pot să fie mândri de ea, ear' naționalitățile n'au să desespereze. Ori-ce supremație nu e dată nimănui pe vecie. Vremelnică e și îmbuibarea de astăzi a Maghiarilor, și abusul ce-l fac cu puterea depusă în mâinile lor încă e vremelnică. Se vor sfârși toate odată.

Un lucru însă se nu-l uitate Maghiarii: că deasupra legilor făcute de oameni stau legile naturii. Și legile naturii sunt vecinice, pentru că sunt dictate de dumnezeire. E lege a naturii, și e drept natural, ca membrii unei națiuni să se asocieze și să se unească, pentru a-și conserva naționalitatea, datinile, limba și tot ce formează particularitatea din individualitatea lor națională. Restrîngerea sau nimicirea acestui drept, e flagrantă violare a legilor naturii, și statul care o face aceasta, păcătuiește greu în contra dumnezeirii și face din capul locului iluzorie validitatea dreptului.

Privilegiul noi n'am cerut nici-odată dela Maghiari, și tot așa n'am cerșit dela ei nici-odată grație sau acordare de favoruri.

În luptele politice purtate cu ei n'am cerut alta decât asigurarea drepturilor ce ni-se compet pe baza legilor naturii, și același lucru îl cerem și astăzi. Ear' Maghiarii, desconsiderând cererile noastre, desconsideră legile vecinice ale naturii, legile dumnezeirii, și fapta lor nerăsplătită nu poate să rămână. Pentru că dreptul natural recunoaște, și decretează chiar, egala îndreptățire a indivizilor și a popoarelor, lucru pe care Maghiarii nu vreau să-l mai recunoască,

deși l-au decretat odată, din propria lor voe.

E timpul suprem deci ca Maghiarii să revină la sentimente mai bune și să ne redea drepturile confiscate, deschizându-ne calea astăzi oprită, calea liberiei întruniri; căci se nu uitate Maghiarii, că statul care despoale pe numeroșii sei cetățeni de drepturile lor naturale, își sapă singur mormântul, fiindcă în cas de primejdie nu poate conta absolut de loc la ajutorul și sprignul cetățenilor desmoșteniți.

Și se nu uitate, că nu ei, imbuibații, ci noi, desmoșteniții, formăm majoritatea în această nefericită țară!

Sibiu, 22 Maiu n.

DELA CURTE. Monarchul a sosit ieri, Luni, dela Gödöllő la Budapesta. A mers întâiu la biserică, ascultând masa și rostind o scurtă rugăciune în capela din palatul regelui din Buda, ear' la orele zece a acordat audiențe generale.

„Împăcare”. Despre împăcarea Bucovinenilor cu baronul Bourguignon scrie „Deșteptarea” următoarele:

„Și noi dorim pacea în țară și dezvoltarea liniștită a poporului nostru, nu însă o pace putredă și fără rost. E putredă pacea încheiată, pentru că-l lipșită de toată temeinicia. Aproape nimic hotărât și sigur nu ni-se dă, ci se încercă lucrul cu „dacă” și „doară” și când ne-om trezi, din puțin vom fi ajunși la nimica toată. Și e fără rost pacea aceasta. Cât timp bar. Bourguignon va rămâne în Bucovina, nu poate fi vorba de o pace nefăcătoare între el și Români. Încrederea dintre noi și el de mult a pierit, căci așa l-au fost isprăvile. Prea s'a dat pe partea dușmanilor nostri și prea tare au pus acestia mâna pe el, decât să mai putem nădăjdui că-și va schimba firea. Cu noi a trăit în mare dușmănie. Chiar „împăcarea” făcută cu deputații dovedește că baronul Bourguignon ni-a fost dușman. De altfel n'ar fi trebuit să se împăce, căci nime nu încheie pace cu cel-ce trăește în pace, ci o încheie cu dușmanul. Va să zică, dl Bourguignon ne-a fost dușman mare și-și dă acum silință să ne domolească. În pactul încheiat cu deputații români conservatori, ne-a aruncat un os de ros. Nația a îngenuchiat și-și ascute dinții, ca să guste din binecuvântările păcii. Noi însă vedem cum se rotește bicul peste capetele celor îngenuchiați și tare ne temem, că cel-ce ne-a asuprit până acum, ne va bicul de aici înainte. Dă Doamne să fim proroci mincinoși; dar adevăr - adevăr vă zicem, că în scurtă vreme vom dovedi, că dușmăniile de mai înainte n'au încetat nici cu un fir de păr.”

Din delegațiuni. Delegațiunea maghiară discută afacerile externe ale monarchiei și votează bugetele ministrilor comuni. Ieri a examinat bugetul marinei. E ținut între cadrele sumelor de mai înainte, dar guvernul comun a pus în vedere urcarea și a acestui buget pe viitor, fiindcă dezvoltarea marinei e imperios reclamată de interesele comerciale ale monarchiei. Ei, motive se găsește totdeauna când se intenționează urcarea bugetelor. Și ar fi bine dacă și paratele s'ar pute găsi așa de ușor!

„Confiscat!” Ne obișnuiserăm cu stereotipul „confiscat” în coloanele „Patriei”, cum e obișnuit bietul Român cu neacuzările și împilările și credeam că după sistarea „Patriei” onorabilul Bourguignon nu va mai avă de se confiscate. Dar' a rămas totuși în Bucovina un organ de publicitate, care apără interesele românești: foaia populară „Deșteptarea”. Dl Bour- etc. se năpustește acum cu confiscările asupra „Deșteptării”.

Numărul de Duminecă (20 Maiu) al „Deșteptării” poartă imprimare cuvintele „Ediția a doua după confiscare.”

Bravo, dl Bour...! Trăească împăcarea!

Dela Ligă. Congresul anual al Ligei se va ține anul acesta în zilele de 28 și 29 Maiu (Sf. Rosalii), v. în localul Ligei din strada Nouă 3, în București.

Ministrul-president din Austria, Dr. Körber, a sosit Duminecă seara la Budapesta, ear' ieri a fost primit în lungă audiență din partea Monarchului. Căletoarea acestuia i-se dă mare importanță politică și e adusă în legătură cu stările de lucruri deperate din Austria. Cercurile politice sunt de convingerea, că prim-ministrul Körber a venit să facă raport Monarchului despre desăvârșita incapacitate a parlamentului austriac de a mai funcționa, și în consecință, de a cere încuviințarea Maiestății Sale pentru dizolvarea parlamentului. E lăfăită totodată și credința, că Monarchul va acorda negreșit cererea prim-ministrului seu austriac.

Discurs comemorativ

întru sărbătorirea zilei de 3 Maiu 1848.
Rosit de dl Ioan Seurtu, abs. în litere și stud. în drept, la festivitatea tinerimei universitare din Cluj.

(Urmare și fine).

Dacă n'ar fi răsărit atunci în sinul poporului nostru, drept tot atâția Mesia, luceferi de idealism ca Simeon Bănuțiu, Laurian, Maiorescu, Papiu Ilarian, Avram Iancu, Andrei Murășianu, Șaguna, Șulțiu, Axente, Balint, Buteanu, Barițiu, Moldovan, Dobra și toți ceilalți apostoli luminăți și neîspăimântați, cari s'au pus în serviciile comitetului național permanent dela Sibiu pentru a efectua puternica organizare de luptă ce ne-a dus la triumful atâd de strălucitoare; dacă n'ar fi fost inspirat întreg poporul de făclia idealismului național și de dorul neînvinș al libertății: cum s'ar fi putut întâmpla, ca un popor sărac și iobăgic cum eram noi Români pe atunci, să fie în stare a se concentra de pretutindena în numărul colosal de 40.000, a constitui în cea mai solemnă unanimitate programul politic național al tuturor Românilor din țara asta, a jura cu sfințenie pe acest program, a se asviri cu bărbăție romană în lupta pentru drepturile noastre, pentru libertatea adevărată, pentru apărarea patriei și pentru salvarea tronului, a-și sacrifica cu miile de mii tihna vieții, averea, părinții, frații și rudeniile, sângele și viața lor însăși, a suferi chinurile cele mai înfricoșate dela vrășmașii răsvăritori, spânzurațoare și moarte prin sabie și prin foc, cu un cuvânt a da sacrificii supra-omenești pentru singura, dar' de nimic neajunsa mângăiere, că toate se cer și toate se fac pentru ideal...”

Au fost idealști bravii nostri înaintași dela 48, de aceea au fost apostoli adevărați, de aceea au fost slăviți de tot neamul și de o lume întreagă, de aceea au fost luptători mândri și neînvinși, de aceea au devenit și vor fi deapărarea eroii și martirii nostri nemuritori!

Voiiți pilde? Sânt sute și mii... Tinerul student teolog Baternal, când se găsea pe scara spânzurațoarei la Cluj, neîspăimântat a strigat în ultima clipă a vieții sale: „Trăească Români, piară Ungurii”. Ear' ca el, martir sfânt, au murit mii și mii de Români condamnați de tribunalele de sânge ungurești, prinși și măcelăriți de insurgenții maghiari, ori căzând pe câmpul de luptă, ori uciși mișelește de trădătorii ca Hatvani — după cum au murit, senini și veseli, eroii perfecti Buteanu și Dobra, fericiți de a îndura moartea pentru ideal...”

Dar' ceilalți prefeți și tribuni, nu-s ei tipurile de aur ale celui mai candid idealism?... Avram Iancu, tinerul de abia 24 de ani, comandantul vecinic viteaz, nici-odată învins, martir tragic, eroul cel mai sfânt al neamului nostru, — ar fi fost el ceea-ce a rămas pentru totdeauna — dacă sufletul lui, inima lui, viața lui întreagă n'ar fi fost dedicate idealului?... Bănuțiu, Maiorescu, Papiu Ilarian, Murășianu, Barițiu, Laurian etc., de n'ar fi fost ei robii

desăvârșiți ai idealului, — oare li-s'ar fi putut înscrie numele cu glorie neperitoare în istoria noastră națională?...

Înainte de revoluție, ca și pe vremea revoluției, ca și după revoluție, — uriașii acestia sfinți au fost și au rămas mari numai fiindcă au fost și au rămas închinătorii cei mai desinteresăți ai idealului românesc...!

Nu mai căteva pilde, doamnelor și domnilor, și vor înțelege chiar cei mai sceptici adevărurile aceste scumpe.

Deja la 1846 entuziasmul tinerimei române din Ardeal era atâd de copt, încât la Cluj — cuibul cel mai infect al șovinismului unguresc unionist — studenții români înființează o societate literară pentru cultul limbii române. Ungurii turbează, terorizează, prigonesc... Se întâmplă că moare un student român. Venerabilul și distinsul actual episcop Nicolae Popa dela Caransebeș, student pe atunci, e încredințat de colegii sei cu rostirea unui discurs funebru. Dar' când oratorul începe să cuvinteze românește, studenții unguri se năpustesc ca fiarele asupra-l... Ce fac colegii români?... Astăzi poate s'ar înspăimânta... Atunci — au sărit cu toții în jurul oratorului, cu lozina „Nu lăsați mē!” — „Pe ei mē!”, ear' oratorul și-a putut sfârși cuvântarea, apărât de bravii colegi.

La 1848 pildele de bărbăție și de sacrificare pentru ideal sânt nenumărate. Una singură și ne vom găsi complet edificată. În vestita luptă dela Mărișel Români sânt aproape învinși de prepoțența colosală a honvezilor. Cine sare-n luptă și cine decide triumful românesc?... Femeile, bravele femei conduse de viteza Pelagia Roșu!...

După 1848 urmează epoca cea mai tristă pentru toți luptătorii de libertate ai monarchiei. Un absolutism de fer, necruțător cu nimeni, îngrat până la nemernicie, zdrobotor de conștiințe și de iluzii, înșenător de cele mai odioase spionajuri, — privește până și-n loialii, legali și pacnicii Români doritori de-a vedea realizate libertățile și dreptățile promise: simpli conspiratori sau cel puțin oameni primejdieși cari trebuie ținuuți sub pază polițienească... Iancu și alții sânt persecutați, arestați, maltratați în chip revoltător; poporul român e prețat și privit cu mârșavii ochi de neîncredere și de bănuială... Pretutindena o decepție profundă și-o mahnire grea și-o descurajare aproape de moarte apasă sufletele românești... Ear' ceea-ce constituie culmea situației de ironie pentru încrezătorii Români, pentru idealii pur rinivitori după libertate și după dreptate — este, că șefilor viteji ai poporului nostru li-se ofer icol-colo decorații sau nescari oficii mai alese, cu gândul perfid al puternicilor de-a căuta să provoace o aparentă „satisfacere a postulatelor românești... Cu toate acestea, chiar într-o așa vreme de neguri grozave și de imoralitate și de dispreț pentru adevăratele ideale, — nemuritorii nostri eroi prefer să devină martiri, decât să se declare... mulțumiți cu soarta poporului lor... De-ar fi fost acesti eroi nescari preținși sau nescari ușurei idealii, ei și-ar fi pierdut credința tare-n puterea idealului, ar fi închinat totul în mila Celui de sus sau în mila celor prea puternici, ear' unii mai puțin descurajați s'ar fi datat poate acelor manifestații de conspiratori și de răsvăritori pentru cari li-se puneau atâtea curse din partea răuvoitorilor și a celor lesne uitători... Ori, de-ar fi fost eroii nostri vânători după vremelnice interese de ordin personal, ei s'ar fi lăsat decorați și puși în posturi și ar fi renunțat la dorul lor puternic de libertate, la cununa de spini care li-o oferia idealul divinizat și preaslăvit... Dar' nu! Toți, unul și unul, n'au prețat nici o clipă să rămână și pe viitor în serviciul neamului lor, în ciuda tuturor decepțiilor uriașe ce li-se pregăteau zi de zi... Ear' mândrul Avram Iancu și visătorul Papiu Ilarian au refuzat ori-ce decorații, pentru că — nu pentru ei înșiși și pentru decorații au luptat, ci pentru libertatea neamului românesc... În chipul acesta, s'au espus la bănuiele și prigoniri din partea camarilei și la reproșări dure-roase din partea unor frați puțin înțelegători de ce va să zică supremul entuziasm pentru ideal, dar' nu li-a părut rău, căci erau conștienți de jertfa ce o aduc idealului sublim...!

Câteva cuvinte, și măreția idealitate a eroilor nostri se desemnează limpede și strălucitoare înaintea ochilor nostri: Avram Iancu și Axente Severu, în loc de-a păstra pentru sine desdăunările ce li-s'au oferit din partea guvernului vienez pentru pagubele materiale uriașe suferite din vremea revoluției, pun la Sibiu temelii ideii nobile a „Asociațiunii transilvane pentru cultura

și literatura poporului român”, dăruind o parte mare a capitalului în acest scop... Marele Bănuțiu, bătut și prigunit de furioșii absolutismului, trece la frații liberi și-n universitatea din Iași propovăduiește cu foc știința dreptului și prin știința idealurilor românești... Papiu Ilarian urmează aceeași cale, devine chiar ministru, — dar' nu lasă nici o clipă fără să propovăduiască idealurile românești... Deasemenea Maiorescu și alții... Ear' aici la noi, Murășianu, a cărui liră de foc e înghețată de asprimea censurei și al cărui suflet e deprimat de nerecunoștința puternicilor și de răutatea lor, cântă mai departe durerile și sentimentele politice ale obștei românești, lăsând să licărească barem în fabule dorul de ideal... Popa Balint propovăduiește la altar cuvântul lui D-zeu și cuvântul idealului românesc către fostași sei ostași viteji... Axente Severu, deși ajuns în slujbă domnească, accentuează cu bărbăție și astăzi, la bătrânețe adânci, drepturile poporului seu unde poate... Moldovan ne lasă moștenire scumpă sfatul înțelept „se ne încredem în noi înșine... În sfârșit, neajunsul Avram Iancu devine martirul cel mai tragic al veacului și al idealului lui... Iși sacrifica întreaga avere binelui românesc, și trăește în miserie și moare cu sufletul întunecat de cea mai groznică decepție, de durerea că n'a putut vedea nici o fărîmă realizată din mândrele lui aspirații de idealitate...!

Ei bine, doamnelor și domnilor, toate acele mișcări falnice pentru ideale înalte, toate acele războaie eroice, toate acele sacrificii enorme, toate acele martiraje sfinte, toate acele scene superbe cari se leagă de amintirea neuitată a zilei de 3 Maiu 1848 sărbătorită de tot Românul, — trebuie să ridice sufletele noastre ale tuturor, trebuie se sfășie de simțire inimile tuturor Românilor... Și mai pe sus de toate, trebuie să ne lumineze odată și pentru todeauna, că: neprefiata moștenire ce ni-au lăsat spre glorie vecinică strămoșii nostri, nu se poate sărbători decât prin păstrarea ei, prin predicarea neștrămutată a principii și idealurilor mândre ale generațiilor dela 48; și că nu sântem vrednici altfel de a fi urmașii pleiadei mărețe de atunci, decât prin vrednicia ce vom manifesta luptând ca și strămoșii glorioși și sacrificându-ne tot astfel pentru idealele cele mai scumpe ale neamului iubit!...

Că astăzi și de atâtea decenii până acum, am muncit și am trăit în chipul acesta... mă îndoescoș durere, și fiecare trebuie să dubiteze ca și mine...!

Nu! Deși e în ciasul al unsprezecelea, noi urmărm și acum nenorociiții calea fatală a călătorilor din pustiu, calea scepticilor pe drumul materialismului...!

Dar' eată, luminos ca un soare și strălucind în aur și-n diamant, ni-se arată sfântul palat al idealului... Acolo ni-s eroii și martirii și toate comorile noastre naționale... Ear' noi tot mai căutam cu priviri pierdute în jur de noi și ne uităm și nu vedem... luptătorii pentru ideal... Și nu-i vom pute vedea nici-odată, nici-odată... Nici-odată, că în vreme ne uităm în jur de noi, dar' ne uităm de noi, că nu ne uităm în noi înșine...!

Să privim în noi, în sufletele noastre, unul și unul... Și de avem încă suflet în noi, un suflet curat, idealist, — luptătorii idealului ni-au sosit — vom fi noi înșine!...

Eroii și martirii nostri din palatul falnic, ne povestesc mereu în graiul acesta idealist... Nemuritorul Avram Iancu s'a coborât însuși între noi, mortul înviat între viii morți, se ne dea viețaf și earăși se ne inspire percuta credință în ideal... Și tot nu ni-se mai deschid ochii?... Și tot nu ni-se luminează sufletele?... Inimile tot nu ni-se mișcă?... Miștile tot nu ne mai pot plămădi mărețele ideale, singure mântuitoarele noastre?...!

Doamnelor și domnilor! Frați Români! Să-nțelegem rostul vremilor până putem înțelege... Că de nu, va veni o vreme care nu va mai voi să ne lumineze pe noi... Să ascultăm cuvântul trecutului, până nu se va așterne trecutul peste noi... Să ne închinăm prin fapte moștenirii noastre de ideale, până nu vom fi cu desăvârșire închinați materiei; până nu ne va înghiți pe toți duhul rău, până nu ne va desmoșteni cu desăvârșire geniul bun, idealismul neamului nostru!...

Nu mai atunci — vom pute spune cu vrednicie, că sărbătorim cu adevărat ziua sfântă de 3 Maiu!...

Serbatorirea unui profesor.

Nimic mai frumos decât recunoștința. Și act de recunoștință au comis fostii elevi, cari în onoarea bătrânului și mult stimatului lor profesor Nicolae Droc-Barcianu (originar dela noi) au aranjat la Giurgiu, în 11 Aprilie c. o serbare de o pompă și un succes din cele mai strălucite.

Di Nicolae Droc-Barcianu e astăzi directorul gimnasiului clasic »I. Maiorescu« din Giurgiu, ear' serbarea din întrebare, a decurs, după-cum ni-se comunică, astfel:

Formarea cortejului.

Des de dimineață, fostii elevi, în număr de aproape 200, împreună cu inștitutorii și profesorii aflători în Giurgiu, cum și cu invitații și cu actualii elevi s'au strâns în localul noului gimnasiu și la orele 8 jum. au pornit în caree compacte spre biserica catedrală în ordinea următoarea:

1. Musica regimentului 5 de infanterie. 2. Actualii elevi cu drapelul. 3. Comitetul serbării în mijloc cu di Nicolae Droc-Barcianu. 4. Fostii elevi. 5. Invitații. Toți purtând pe piept medalia comemorativă.

După terminarea serviciului divin, cortejul se îndreaptă în aceeași ordine spre vechiul gimnasiu, în care se află instalată astăzi școala primară de băieți nr. 1, Ioan Zalomit, și cu toată vremea ploioasă la acest imponent cortej s'a alipit pe cale tot ce Giurgiu are mai ales și mai distins.

În vechiul gimnasiu astepta cortejul o altă mulțime aleasă și o pleiadă numeroasă de doamne.

La vechiul gimnasiu.

Cortejul ajuns aci face intrarea în vasta sală a acestui local, decorat și pavosat. Lumea era însă atât de multă, că nu încăpea nici în sălile laterale și vestibule.

Pe estrada din vasta sală iau loc d-nii:

Major Fotescu, președintele serbării cu comitetul ad-hoc, colonel Crușescu, comandantul garnisoanei, N. I. Lăzărescu, primarul orașului Giurgiu, I. T. Dimitriu, prefectul județului Vlașca, fericitul serbătorit Nicolae Droc-Barcianu, Ioan Lahovari, ministru de externe, Nedelcovici, senator, C. Hiotu, deputat, profesorii: I. Popescu, M. I. Tutunaru, Al. Butaș etc., inștitutorii: Ioan P. Dimitrescu, Dem. Abeleanu, etc., Domnul I. Droc, protopop, Grigore Popescu, protopop-profesor, Zamfir Popescu, P. Pantelimonescu, preoți. Drapelul gimnasiului cu câțiva elevi etc.

În apropiere de estradă, printre numeroșii asistenți am remarcat doamne și domnișoare, profesoare și institutoare și alte multe doamne din societatea giurgiuveană.

Musica regimentului și corul vocal al gimnasiului, sub conducerea distinsului măiestru L. Tănăsescu, întonează alternativ imnuri ocazionale.

Discursurile și desvélirea bustului-medalion.

Di Major Fotescu, președintele serbării, cu o finută marțială și cu o voce clară și ritmică, arată scopul serbării și ce datorează fostii elevi, între cari și d-sa, iubitului și neobositului lor profesor Nicolae Droc-Barcianu; espune meritele acestuia și recunoștința și respectul, ce ei, orașul Giurgiu și întreg județul Vlașca și țeara îi poartă și ro-

stind acestea, desvélste bustul în bronz al dlui Nicolae Droc-Barcianu, ce i-l oferă ca semn de respect și grațitudine. O admirație și un estas religios cuprinde pe asistenți la ridicarea drapelului ce acoperea bustul-medalion.

Apoi dl major Fotescu mai rostind, însuși mișcat, câteva cuvinte, înmânează dlui N. Droc-Barcianu o medalie de aur comemorativă a serbării și autorisația ministerului cultelor și instrucțiunii publice ca bustul-medalion să fie așezat în biblioteca publică Principele Ferdinand, ce se deschide cu această ocaziune și al cărei prim fondator și stăruitor este el. Aplause prelungite acopere vorbele președintelui. Corul vocal întonează imnul festivității, anume făcut.

În urmă, dl Nicolae Bălănescu face o luminoasă disertație asupra biografiei dlui Nicolae Droc-Barcianu și în cuvinte alese, séménate cu reflecții bine judecate, face să reese idealul tuturor Românilor, unitatea națională și în aplause des repetate termină, arătând pe dl Nicolae Droc-Barcianu nu numai ca profesor distins și neobosit, dar' ca și mare patriot, mare naționalist.

Dându-se apoi cuvântul dlui V. Miclescu, d-sa, în cuvinte calde și în aplause asistenților, arată progresele făcute de gimnasiul din Giurgiu, a cărui existență e strins legată de persoana directorului, Nicolae Droc-Barcianu; arată faptele ce acesta a săvîrșit pentru cultura și luminarea neamului, în timp de 30 ani.

Profesorul Nicolae Droc-Barcianu, veneratul apostol al luminei, răspundând în cuvinte mișcătoare celor-ce au vorbit, arată că se simte fericit cu asemenea elevi, cari sînt fala țerei și cinstea neamului, le mulțumește pentru omajile și semnele de recunoștință aduse și le lasă lor sarcina de a complini și săvîrși aceea ce el n'a putut face, sau n'a avut timpul priitor de a lucra; ultimele lui cuvinte păreau a fi divine și profetice, arătând întinderea și prosperitatea viitoare a țerei.

Di N. I. Lăzărescu, primarul orașului Giurgiu și deputat, în cuvinte eșite dintr'un suflet adănc simțitor, cu cuvinte calde cari mergeau la inima celor ce-l ascultau cu pietate, aduce laude profesorului Nicolae Droc-Barcianu și elevilor, măiestrului și operii sale. Arată lupta titanică ce acesta a dus pentru răspândirea învățătorei și luminei în popor și fericirea ce simte vîzînd după 30 de ani de muncă opera lui încoronată. Aplause frenetice acopere cele din urmă vorbe ale mult iubitului părinte al orașului.

După terminarea festivității, a avut loc un banchet dat de fostii elevi în sala imperială.

Banchetul.

În marea sală a hotelului imperial a avut loc banchetul festival dat în onoarea dlui Nicolae Droc-Barcianu, cu următorul meniu:

- Tuică, mastică. Mezeluri, ouă roșii. Bulion. Pește cu maionese. Vișel cu zarzavaturi. Fripturi și salate. Tortă, prăjituri. Diferite brânzeturi. Fructe. Cafea. Vin alb. Champagne.

La acest banchet au luat parte mai bine de o sută de oaspeți, printre cari erau mulți din toate părțile țerei.

Au toastat:

Di major Fotescu, pentru Maiestățile Lor Regele și Regina.

I. Dimitriu, prefectul județului Vlașca, pentru dl N. Droc-Barcianu.

Di Nicolae Droc-Barcianu, fericitul serbătorit, mulțumește; lasă fostilor sei elevi sarcina de a duce și mai departe opera începută de dînsul și termină cu cuvintele bătrânului Simeon: »Acum liberează în pace pe robul tîu, stăpîne«.

Di colonel Crușescu, comandantul garnisoanei, toastează pentru împlinirea idealului urmărit de profesorul Nicolae Droc-Barcianu.

Di N. Pascal, arătînd curajul și abnegația dlui Nicolae Droc-Barcianu, espunerea sa de odinioară în folosul Ligei culturale.

P. S. Sa protopopul I. Droc din Mercurea (Transilvania) închină pentru știință.

Di profesor Ioan Popescu, arată onoarea ce s'a făcut corpului didactic secundar și primar, prin serbătorirea dlui N. Droc-Barcianu și toastează pentru fostii elevi ai gimnasiului.

Di Nicolae Bălănescu, în aplausele convivilor, toastează pentru școala și biserica din Transilvania.

Di Radu Stroescu, pentru profesorii gimnasiului.

Di Nicu Andreioviici, pentru gimnasiul din Giurgiu.

Tinêrul și entusiastul Alexandru Petru, toastează în cuvinte calde pentru P. S. Sa protopopul I. Droc și luminațul cler din Transilvania.

Apoi se dă cétire numéroaselor telegrame și scrisori. A fost primită cu entuziasm scrisoarea dlui Francesco Franceschini, savantul italian, care a ținut să ne amintească originea noastră latină.

Banchetul a durat până la 5 și jumătate. Un asistent.

Trei Maiu în Hunedoara.

— 6 Maiu v. 1900.

De vre-o 3 ani această zi mărează se serbează și în orașul nostru cu un colorit mai festiv, demn de însemnătatea ce ne leagă pe noi Românii de această zi mare.

Tineretul hunedorean a aranjat cu această ocaziune o convenire socială, la care inteligența tinêră a luat parte în număr complet.

Imnul festiv de deschidere a fost »Deșteaptă-te Române« cântat cu multă însuflețire. La strofa: »Murim mai bine'n luptă«, am stat cu toții în picioare, arătînd prin aceasta cătorva străini, că pentru un ideal așa sublim ca desrobirea poporului român sîntem gata a ne jertfi cu toții.

Tinêrul Drd Alexandru Rimbaș, candidat de avocat — propune, că: cu conducerea acestei conveniri să fie încredințat simpaticul medic Dr. August Drăghici.

Cu mare însuflețire se primește această propunere din partea tinerimei.

Drul Drăghici istorisește câteva evenimente din 48. Spune cum fericitul seu tată era cu viața în pericol prisoan al lui Bem, — și cum, ca prin minune a scăpat de verdictul ce i-se adusesese (spânzurare!)

Bătrânul Draghici a fost pe timpul acela în Deva în o înaltă funcțiune administrativă.

Duioase sînt aceste istorisiri, și parcă o avînt de rîsbunare se trezește în inima fiecărui Român adevărat.

Drul Rimbaș a esplicat în câteva cuvinte potrivite însemnătatea zilei ce o serbăm.

Tinêrul Macrea pledează pentru buna înțelegere ce trebuie să existe totdeauna între noi, căci numai atunci când solidari vom merge mână în mână, — numai atunci vor fi dușmanii constrînși să ne priceapă, și numai atunci ranele poporului român subjugat se vor vindeca.

Se mai țin vorbiri de actualitate din partea tinerilor Drd Rimbaș, Macrea, Const. Dima și în urmă vorbește Drul Draghici — de încheiere.

A fost o frumoasă și însuflețită serbare.

Cu astă ocazie s'au espedit câteva adrese de aderență celor cari luptă pentru un sfînt ideal! Nicu.

Revistă esternă.

Rîsboiul în Africa-sudică.

Știrile sosite azi aduc unele detaluri, am puté zice senzaționale, cari însă au lipsă de confirmare.

Astfel din Pretoria se depezează, că generalul Delarey a susținut Mercuri toată ziua oastea britică, care venia pentru eliberarea Mafeking-ului, dar' noaptea un oficer, fără să-l avizeze pe Delarey, și-a părăsit poziția și astfel a deschis calea dușmanului. Nu se știe, oare a fost tradare la mijloc sau lașitate.

Ziarele din Londra sosite azi au o depeșă din Kroonstadt, în care se zice, că generalul bur De Wette a declarat că pe lângă anumite condiții e aplicat a capitula cu întreaga sa oaste. Despre această oficioș nu se știe nimica.

Newyork Herald e avisat că guvernul transvalic ar fi decis în 18 l. c. să ceară oficioș dela Roberts terminarea rîsboiului și asigurarea, că rîscoluții din Natal și Cap vor fi cruțați. Dacă Englezii — zice comunicatul lui Newyork Herald — nu vor împlini aceste, Burii vor arunca în aer minele și vor nimici orașul Johannesburg (orașul străinilor).

Din toată lumea.

Plebiscit în Elveția.

Cetățenii Elveției au votat în 20 l. c. asupra proiectului de lege despre asigurarea obligătoare pentru casuri de boală și de nenorociri și asigurări militare. Parlamentul a primit proiectul aproape unanim, dar' pentru aceea a trebuit supus la plebiscit, la dorința unei imense mulțimi a cetățenilor. La plebiscit proiectul a fost respins cu 340.000 de voturi, față de 154.000. Opoziție mare i-s'a făcut proiectului cu deosebire în șirurile agromilor.

Armenii în Turcia.

Ambasadorul rus din Constantinopol a făcut atent guvernul turcesc, că Armenii în unele părți ale Asiei-mici se află în o stare deplorabilă. Curzii și executorii de dare îi persecută atât de violent, încât acestia se pregătesc a emigră de nou în Rusia.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ASASINUL.

Roman de senzație

de

Josef Montet.

I.

— Atunci, e hotărît, te însori? — întreabă Charles de Tahan pe amicul seu Robert de Keruen.

— Foarte hotărît.

— Va să zică încă un om aruncat în mare!...

— Din fericire marea e frumoasă!...

— Recunosc și eu asta! D-șoara de Marny e draguță.

Robert, după-ce fixă pe amicul seu cu un fel de esitare, zise:

— Tu ești prima persoană și până acum singura, cărei i-am destăinuit amorul meu pentru d-șoara de Marny. Etă deja două luni de atunci. Dacă am memorie bună, când ți-am spus acest secret pe care abia începusem să mi-l destăinuesc mie însuși, mi-s'a părut că mi-l primiai cu cordiala simpatie pe care inima mea de amoretat o aștepta dela vechea ta amicizie. Am crezut a vedé în cuvintele tale un fel de rezervă, pe care n'am înțeles-o și a cărei cauză n'am putut să o pricep. Mi-s'a părut chiar, că fără să ai aerul, căutai a mă

distrage dela această pasiune născîndă, atrăgîndu-mă cu un fel de stăruință spre viața noastră de plăceri ușoare. Trebuie să-ți mărturisesc, că această atitudine pe care am observat-o la tine m'a intrigat și chiar m'a neliniștit. Și dacă nu ți-am vorbit mai înainte... e că cu totul absorbit în acest amor ce devenia din zi în zi tot mai puternic, m'am închis într'o isolare al cărei motiv ți-e acum cunoscut... Am părăsit pe vechii nostri amici, căci viața lor nu îmi plăcea și mi-se părea că atinge noiele mele sentimente. Te-am neglijat chiar pe tine, cu toată intimitatea relațiilor noastre, fiindcă simțeam față de tine un fel de incurcătură, născută din observația pe care crezusem că o fac la tine și pe care nimic încă nu a desmîșit-o!

Și, vorbind astfel, Robert fixă cu privirea pe amicul seu. Acesta întins a lene pe fotoliul seu, părea că urmărește cu atenție spiralele albastre de fum produse de țigara lui.

Încurajat și supărat totodată de această aparență de indiferență, Robert continuă:

— Astăzi, cu toate acestea, am ținut să-ți vorbesc fără nici un înclinjur. Ieri am cerut mâna d-șoarei de Marny. Mi-s'a acordat. Ei bine, vrei să-mi dai o adevărată dovadă despre afecțiunea ta? Spune-mi cu francheță ce crezi despre ceea-ce am făcut?

Se făcu tăcere. Robert aștepta un răspuns. Amicul seu tăcea.

— Aide, Charles, vorbește, reluă el vorba cu neliniște... Noi ne cunoaștem din copilărie. Amiciția noastră nu e de

acelea de toate zilele. Ei, mă adresez ție. Răspunde-mi cu francheță. E un serviciu pe care mi-l faci. E aproape o datorie ce ai de împlinit.

Pe când Robert vorbea, figura lui Charles devenise serioasă. Degetele sale nervoase rîseceauu mustața lui cu o mișcare mașinală. La cuvîntul »datorie«, pe care Robert îl pronunțase cu un fel de stăruință, el privi pe amicul seu și sculându-se de pe fotoliu se duse de se răzîmă de sobă asvirlindu-și țigara.

Tot ca Robert, Charles era înalt și cu o talie elegantă, dar' pe atât de blond pe cât acesta era brun... și cu o fisonomie cu totul diferită. Robert, în viața destrăbălată ce dusese ca atîția alții, păstrase încă în sufletul lui entuziasmul pe care îl regăsea azi, sub influența unei pasiuni adevărate, pe când figura lui Charles anunța unul din acele temperamente care e făcut anume pentru viața parisiiană.

Cu toată răceala lui, în aparență el era totuși capabil de sentimente serioase și adînci, dovadă de aceasta era legătura lui cu d-na X., al cărei nume nici unul din amicii lui nu-l știa, afară de Robert, care-l aflase din întîmplare. Chiar acesta nu o vîzuse însă decât în lume. Asupra acestei legături, care dura de șese luni aproape, bănuita mai mult decât cunoscută, tocmai din cauza acestui mister pe care țiștise cu răceala lui să-l impuse, nimeni n'ar fi îndrăznit să facă nici cea mai mică glumă, nici cea mai mică aluștine.

— Dragul meu, — spuse el, — un altul s'ar mulțumi să-ți spună că întrebarea pe care mi-o pui e ciudată și

chiar imprudentă. Presupune într'adevăr că francheța mea, la care faci apel, mi-ar impune datorie de a-ți răspunde în termeni cari nu se potrivesc de loc cu secretele tale dorințe, în ce poziție mă pui atât pe mine cât și pe tine chiar? Cuvîntul tîu e dat? Puté-vei să-ți retragi? De sigur că nu. Ce va rămîne din întrebarea noastră? Intre noi o ruptură inevitabilă; pentru tine situația cea mai falsă de pe lume, dacă vei crede necesar să-ți retragi cuvîntul, și cea mai grea, dacă asta e cu neputință. Nu e așa?

Pe când Charles, cu o liniște mare în aparență, trăgea aceste deducțiuni logice, acesta stînd pe fotoliu, cu coatele răzimate de masă, nu perdeea de loc din ochi figura amicului seu.

Charles observă nerăbdarea, paloarea lui și înțelese marea lui pasiune.

— Eată, — reluă, el — vezi chiar tu. Pentru două cuvinte de observație, de altmintrelea perfect de dreaptă, eată-te cu totul zăpăcit!...

— Nu, de loc! — strigă Robert. — Esplică-te, te rog, vreau... Ce ai de spus contra ei?

— Contra ei? — repetă Charles. — Dar' dragul meu amic, ce calitate vrei tu să am spre a pute spune ceva contra ei?... Un om poate spune ceva contra unei femei, a unei fete tinere, mai ales când această fată are un logodnic și cu acest logodnic el vorbește? Tu ești amoretat, Robert, și încă la nebulnie!

— În fine — reluă Robert abia puțîndu-și stăpîni nerăbdarea, — ce ai de spus despre ea?

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

23 Maiu.

1850. Nunțul papal anunță consistorului din Blaj că episcopul Lemény s'a retras, se aleagă deci un vicar.

1863. Metropolitul Șuluțiu dă circular privitor la alegerea deputaților pentru dieta din Sibiu (1 Iulie).

1866. (10 Maiu). Principele Carol de Hohenzollern intră în România și ocupă tronul țerei.

1877. Proclamarea independenței României.

1881. Proclamarea României de regat și încoronarea Regelui Carol I.

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Maiu n. 1900.

Memento. 24 Maiu: Despărțimîntul »Carei Eriu« al reun. Inv. gr.-cat. adunare generală în Venzend.

26 Maiu: »Progresul«, societatea diletanților români din Făgăraș, adunare generală.

27 Maiu: Despărțimîntul Morlaca al reun. Inv. gr.-cat., adunare generală în Morlaca. — Maiialul studenților din Năsăud. — Maiialul pompierilor din Burgard. — Licitațiune pentru darea în arîndă a morilor comunale din Tălmacel.

Nou referent școlar. Ieri s'a ținut la consistorul arhidieceșan ședință plenară, la care pe lângă asesorii din gremiu au participat asesorii esterni Galacteon Șagău, protopresbiter în Reghin, Vasile Voina, protopresbiter onorar și paroch în Brașov și Arseniu Vlaicu, director al școlii comerciale din Brașov, ear' ceialalți și-au scusat absența. După jurămîntul făcut de asesorii noi Parteniu Cosma și Arseniu Vlaicu, s'a proces la alegerea referenților, fiind reales în senatul episcopesc protopresbiterul Nicolae Ivan, ear' postul de referent în senatul școlar rămînînd neîntregit, partea cea mai mare a referadei s'a concretizat profesorului seminarial Dr. Danil P. Barcianu, rămînînd restul asesorialor Mateiu Voilean și Nicolae Ivan. Cassar a fost reales căpitanul pensionat Pantaleon Lucaș. În fine s'au luat mîsuri pentru executarea concluserilor sinodale, între cari concludul referitor la promovarea vicarului la treapta arhierescă, la zidirea catedralei, la dotația protopresbiterilor, arondarea tractelor etc. și s'a aprobat alegerea membrilor în Eforia școlilor din Brașov.

După ședința asesorii au fost găzduți la masa ospitală a Înaltpreasfinției Sale Metropolitului.

Escursiune de studiu. Elevii institutului pedagogic-teologic din Caransebeș, conduși de profesorii G. Petrescu, Dr. P. Ionescu, Dr. P. Barbu și Iosif Balan, la 2/15 Maiu au făcut escursiune la Ceacova, pentru a cerceta școala agromonică și economia de model de acolo. În prima zi li-s'au arîtat grajdurile și vitele de rasă Pinzgau, apoi cabinetul de colecțiuni și salele de învățămînt, unde cu ajutorul scheopticonului li-s'au arîtat și esplicat diferite rase de cai, vite cornute, oi, rîmători și paseri domestice, ear' la fine înainte de reîntorcerea în oraș s'au făcut experimențe cu descărcarea tunurilor pentru abaterea norilor de grindină. A doua zi au cercetat economia de model, unde oaspeții au fost surprinși de ordinea esemplară atât internă cât și esternă, de ordinea și disciplina elevilor, disciplina personalului de serviciu, de frumseța și cură-

— Dar' earăși nimic, — răspunse Charles, care părea că voește să mărească sângele seu rece pe măsură ce se da pe față pasiunea amicului seu, — nimic decât ceea-ce toată lumea știe; că d-șoara Blanche de Marny e una din cele mai frumoase și mai elegante persoane, și că e greu celor-ce se apropie de dînsa de a rezista seducțiunilor pe cari le posedă.

— Adecă, — continuă Robert liniștindu-se puțin și cu un ton mișcător în care se ghicea puțină gelosie, — tu n'ai scăpat tot ca ceialalți de această contagiune, și rezerva ta cu privire la d-ra de Marny vine de acolo, că erai sau ești puțin amoretat de dînsa?

Charles fixă pe amicul seu cu o privire a cărei espresie ciudată scăpă din vedere acestuia; apoi cu un fel de sfortare și ca-și-cum ar fi luat hotărîrea să sfîrșească, cu ori-ce preț, cu o situație ce se îngreuna tot mai mult, zise cu un ton foarte liniștit:

— Te înșeli, amicul meu. Spre a vorbi astfel, trebuie, ca tu să îți cee-ce cunoști din propriile tale sentimente. De altmintrelea, dacă trebuie îți dau cuvîntul meu de onoare că dacă am putut, ca atîția alții, ca toată lumea, să aduc omajii seducțiunilor reale ale d-șoarei de Marny, nu e nimic, absolut nimic în mine în momentul în care-ți vorbesc, care poate face din mine un rival al tîu!

(Va urma).

penia vitelor și de grădina și școala de pomică. Oaspeților li s'au dat explicații despre cultivarea pomilor și ferirea lor de insectele stricătioase. După amiază au fost conduși prin economia de model, arătându-li-se mașinile agricole (mașina de cosit în funcțiune), holdele, și dându-li-se explicații despre rotațiunea rațională ce se urmează în economia școlăie, ear' în fine li-se arată arboretul. Joi elevii în grupă la Timișoara pentru a se reîntoarce acasă la Caransebeș.

Post de medic în Roșia. În urma abdicării ajungând în vacanță postul de medic în Roșia-montană, dela prețura din Roșia este scris concurs pentru ocuparea lui cu termen până la 31 Maiu. Taxe pentru cercetarea bolnavilor nu sânt fixate, ci se vor stabili conform involuției, cu toate acestea postul e unul dintre cele mai rentabile posturi de medic cercual.

Concurs bisericești. Cu termen de 30 zile este scris concurs pentru ocuparea postului de paroch în Gârbiștea, parochie de cl. III. în protopopiatul Oraștie, diocesa Caransebeș și cu termen până la 24 Iunie pentru ocuparea postului de paroch în Chisirid, parochie de cl. III. în protopopiatul Oraștie-mari (diocesa Aradului).

Intunecime de soare. Luni (28 Maiu) va fi completă intunecime de soare, din care însă în Ungaria numai o parte va pute fi văzută. După amiază la 1 oră 29 minute luna nouă începe să acopere discul soarelui, urmând intunecimea completă la 2 ore 36 minute. Interesantul fenomen se termină la 6 ore 52 minute seara. Se va vedea în America-de-Nord și America-centrală, în părțile nordice ale Oceanului-Atlantic, în Marea-ghețoasă, în Africa-est-vestică, în Europa și Asia-vestică. La Lissabona se fac mari pregătiri pentru observarea astrologică a fenomenului; numeroși astronomi din străinătate sânt invitați pe aceea zi la Lissabona.

Maghiarii contra statificării școlilor confesionale. În ședința din 16 Maiu a conventului bisericeii reformate din părțile dincoaci de Tisa s'a întemplat minunea minunilor, că înșiși Maghiarii, în frunte cu marele ganef, s'au pronunțat contra statificării școlilor confesionale. Notarul public Dr. Dadrage își exprimă regretul și protestează contra ușurinței cu care comunitățile religioase reformate își cedează școlile spre a fi statificate; Sigismund Ritook, presidentul tablei reg. din Oraștie-mare și curator al districtului bihorean al bisericeii reformate a reprobat și combătut procedura statului de a-și însuși pe vecie clădirile și intravilanle școlilor reformate statificate, lăsând bisericeii numai un drept de proprietate fictiv. În firul discuției chestiunile statificării școlilor însuși Coloman Tisza a propus, ear' senatul a ridicat la valoarea de conlus următoarele: „Districtelor bisericești li-se dă hotărâta provocare, ca numai în acel cas să se învoiască la statificarea școlilor lor confesionale, când se va dovedi neîndoios, că comunitatea religioasă nici pe lângă ajutorul dela stat nu e în stare a-și susține însuși școala, ear' hotărârile să se susțină senatului districtual spre revisuire.

Statua Mântuitorului pe Vezuv. Un comitet compus din cetățeni neapolitani a hotărât să pună pe Vezuv, deasupra unui crater, numit conul Calderoni, o statuă a Mântuitorului. Papa, care se interesează mult de acest plan, a compus pentru statuă inscripția următoare: *Jesu Christo, Deo Restituitae per ipsum salutis. Anno MCM. Leo P. P. XIII.*

Erupțiunile Vezuului. După pauză de câteva zile Vezuul e erupțiv în ferbere. Erupțiunile se perondează cu mare putere tot la intervaluri de 15-30 minute. S'a întemplat și o mare nenorocire; renumitul profesor Mateucci, care făcea observațiuni în observatoriul situat la distanța de circa 15 metri dela craterul vulcanului, cu ocazia unei erupțiuni puternice a fost ajuns de lavă, îndurând arsuri foarte periculoase.

Căsătoriile la Români bucovineni. Români nostri se însoră foarte des cu copile din neamuri străine, adeică cu Ruște, Polece, Nemțioice, ba chiar și Jidance, eară copilele noastre sânt silite a merge și ele după străini. Aceasta este o mare primejdie pentru neamul nostru. Cine se încourcă cu străinul, acela nu mai are noroc în casă. Copiii se cresc în limbă străină și se perd pentru neamul nostru. Pe de altă parte trece și averea românească în mâinile venetilor. Este așadar datoria fiecăruia din noi a ne feri de căsătorii cu străinii. O casă în care se bagă străinul, e pângărită. Avem o mulțime de dovezi cari ne arată că aproape totdeacea astfel de căsătorii sânt cele mai nenorocite. (»Desleptarea).

Uciగా din negrii. Proprietarul Kovács János din Kecskemét curățind zilele trecute un revolver, acela s'a descărcat și glonțul a nimerit în inimă pe băiatul stăvarului Toth István

Comisar guvernial la esamenele de maturitate dela școala comercială română din Brașov e numit *Fekete Jakab*, directorul școlăie industriale de stat din Tîrgul-Mureșului.

Stipendii pentru industriași. Comisiunea economică a comitatului Sibiu va conferi pe anul școlar 1900-1901 un stipendiu de 300 coroane și de câte 250 coroane industriașilor tineri din comitatul Sibiului, cari au absolvit cu succes bun clasa a 3-a la oare care școala de elevi industriași și în scopul perfecționării în ramul industriei lor ardori să cerceteze vre-o școala de specialitate în afara de teritoriul comitatului. Între concurenții cu egală calificăție pregătitoare vor fi preferați cei cari au cercetat vre-un curs special de industrie de pe teritoriul comitatului și l-au absolvat cu succes bun. Stipendiul vor avè să documenteze la timpul sau prin atestate cercetarea cursului și să dea raport detailat despre modul cum au întrebuințat timpul la cursul. Petițiunile, prezente cu atestate despre cercetarea școlăie industriale, a oare-cărui curs de specialitate și despre ubicațiune (illetéségi bizonyítvány), și adresate comisiunii economice, sânt a se subșterne oficiului de vicecomite al comitatului Sibiu cel mult până la 15 Iulie st. n.

Copii sălbătociți. Fiica și ginerele văduvei lui Anton Gerencsér din Dioszeg, de necaz că bătrana nu se învoia să-și transcrie averea pe ei, au înuciat-o în cămară și au lăsat-o să moară de foame. Medicul tribunalului a constat, că moartea a provenit din foame.

Există oare pedeapsă vrednică de faptă acestor fiare în chip de om?

Statua Catarinei II. Sâmbătă s'a desvilit cu mare solemnitate statua din Odessa a țarvinei *Catarina II.*

Răsplata onorabilității. Birjarul Jünger din Berlin vizitându-și Dumineca trecută Berlin după ce dusesse dela gară un pasagier, a aflat între zifuri un portmoneu în care se afla un cecc de 50.000 marce la adresa băncei naționale și 21.000 marce în bancnote și hârtii de valoare. Îndată după această descoperire a plecat dela gară la hotelul unde înainte de aceea și dusesse pasagierul, și căutându-l i-a predat portmoneul. Contele Donah, pasagierul care nu el idee nu avea încă deapre paguba ce indurase, a luat uimit portmoneul cu sumedenia de bani și a cinstit din ei birjarului 3000 de marce.

Învățător crudel. Contra învățătorului Tökés Gyula dela școala reformată din Sculea se scrie într-o foaie maghiară, că își bate și torturează elevii în cel mai crudel mod. Nu-i e de ajuns, că-i bate cu băta, ci li silește să înghită hârtie de staniol, bucăți de tinichea și lemne. Lui Bálint János, un băiețel de 9 ani, i-a aplicat 40 lovituri cu băta și l-a silit să înghită mulțime de staniol și bucățele de tinichea. Băiețelul s'a bolnăvit grav.

Falsificatorii din Turda. Alaltăieri au fost deținuți încă doi complici în afacerea falsificărilor de bani din Turda. Unul e zidar frunțag, ear' altul un anume Arkosi-Bokor György, care pentru falsificări de bani mai fusese osândit la cinci ani de robie.

Ostașul dela Waterloo. Zilele trecute a răposat în Osnabrück majorul Linsingen, în etate de 102 ani, cel mai în vîrstă dintre toți ofițerii pensionași ai armatei germane. Linsingen a luat parte activă la lupta de la Waterloo.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul A. V. în *Panctov*. În foaia în care a apărut atacul, trebuie să urmeze și rectificarea. Nu o putem publica.

Convocare.

De oare-ce societatea română de diletanți »Progresul« din cauze neprevăzute nu și-a putut ține adunarea generală convocată pe 13 Maiu 1900, prin aceasta se convoacă din nou adunarea generală pe 3 Iunie st. n. 1900, la care sânt poțitiți a lua parte toți membrii, precum și alți binevoitori ai acestei corporațiuni.

Obiectele:

1. Deschiderea ședinței și încasarea taxelor.
2. Constatarea membrilor prezenți îndreptățiți la vot.
3. Alegerea comisiunilor.
4. Raportul și rațiociniul comitetului.
5. Censurarea raportului și a rațiociniului.
6. Propuneri diverse.
7. Constituirea pe un nou period de trei ani.
8. Inchiderea ședinței.

Făgăraș, 20 Maiu 1900.

Dr. Ioan Turcu, președinte. *Ioan Bărescu,* secretar.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Poporul credincios din comuna noastră *Sân-Miclăușul-mare*, prin autoterniciu și Incluzarea lui Dumnezeu și prin puterile sale, după ce se despărți de ierarhia sârbească, a ridicat o prea frumoasă biserică. Acolo însă, unde nu mai ajung utele noastre, Dumnezeu ne trimite câte un creștin bun, cu dare de inimă cătră cele sfinte și bune.

Între acești creștini pot numera familia *Albu*, dintr'ai cei membri: v.éd. Maria Albu născ. Bunei și fiicele sale *Elița* măr. Stoicanescu, *Elisaveta* măr. Raica și *Ioana* măr. Albu au dăruit întreu eterna amintire a Decejanului Simeon Albu sen. și Simeon Albu jun., soț, tată, fiu și frate, clopotul mare în preț de 3664 cor. 86 bani.

Bravul nostru parochian *George Bobérnac* și soția sa *Varvara* au dăruit clopotul mic în preț de 497 cor. 10 bani.

Acastă faptă nobilă creștinească a dăruitorilor marinișoi, care nu are lipsă de laude, căci ea se laudă pe sine însași, ne-a umplut pe toți de bucurie și de nădejde într'un viitor mai bun și mai fericit pentru ținera noastră comună bisericească română, căci fapta aceasta va vesti următorilor nostri, că între noi au fost oameni de inimă gata de jertfe însemnate pentru biserică și neamul lor.

Pe lângă mulțumita jinită cu ocasiunea sfintirei acestor clopote de subșterisul, primească dăruitorii marinișoi și pe această cale mulțumita noastră, dimpreună cu urarea, ca autoternicul Dumnezeu să le răsplătească însuși și înmîria pentru jertfa adusă întru preamărirea numelui lui, și să le dăruiască fericire, sănătate și viață îndelungată.

Sân-Miclăușul-mare, la 6/19 Maiu 1900.

În numele comunei bisericești:

Ioan Popoviciu, preot ort. român.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Ultime știri.

Londra, 21 Maiu n. »Daily Express« e informat, că la oficiul de esterne a sosit pe adresa lui *Salisbury* o depeșă dela *Krüger*, în care acesta face oferte de pace.

»Standard« e avisat, că condiția de capitulație a generalului bur *De Wette* este, ca oamenii lui, în număr de 1000, să fie lăsați a se așeza pe la moșile lor, fără a fi urmăriți. *Roberts* pretinde susținere necondiționată.

Bibliografie.

Căldindarul „Minervei“ din Bucu-rogat pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid căldindar românesc. Redactorii îl numsc »o mică enciclopedie«, dar e mai mult o mică espozitie artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra cuceritorilor și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în colorii de o frumșeță neînchipuită. Întregă cartea e de altfel o piesă de artă tipografică, lucrată cu lux abundant. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de sațole.

Are și următoarele ilustrații dela noi: *Metropolitul Ioan Mețianu*, episcopul *Nic. Popea*, episcopul *Dr. Radu*, *Coriolan Brediceanu*, catedrala din Blaj, (în ziua sfintirei de episcop a S. Sale Dr. Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rivni acum după căldindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

»Povestea priveghitorei«, după »Înșiră-te-Mărgărite«, de *I. Manliu*. Estras din publicațiunea »Lui *Titu Maiorescu*, *Omagiu*«. București, stabilimentul grafic *I. V. Socec*, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Istoria lelei noue, scrisă de *Dr. Victor Samigetski*; tom. II. *Isus ca preot* (cu aprobarea Preavenentului ordinariat metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. »Istoria lelei noue« formează a doua parte din opul »Istoria revelațiunei dumezești« al dlui *Szmi-geski*. Volumul acum apărut costă 3 cor. 40 bani. Venitul realizat din vânzarea opului e menit pentru formarea unui fond provincial pentru salarizarea preoților și învățătorilor. Se poate procura dela autor în Blaj (Balázsfalva).

Tragedia Calvarului, de *abbé Henry Bolo*, tradusă în românește de membrii societății de lectură »*Inocențiu Micu Claiu*« a teologilor din Blaj. Ediț. societății tipar. »*Tipografie*«, societ. pe acțiuni în Sibiuul. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, *divina tragedie* a Mântuitorului. E o lucrură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traducerii, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfașoșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului »*Tipografie*« noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfașoșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preoții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a și-o procura.

Școala latinistă în limba și literatura română, originea, tendențele și influența ei; lecțiunile de deschidere ținute la facultatea de litere din București la 10 Noemvrie 1899, de *Ovid Densusianu*. Estras din »*Noua Revistă Română*«. Prețul 1 franc. Tiparul Institutului de arte grafice *Carol Göbl*, București, strada Doamnei nr. 16.

A eșit de sub tipar în editura librăriei *Doc & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței*, partea I, de *N. Iorga*.

Prețul 4 lei.

»*Asupra domniei lui Bibescu*«, epilog la broșura »*O execuțiune*«, de *Constantin Al. Ionescu*. București, tipografia *Marinescu* et Șerban.

»*Enciclopedia Română*«, publicată din însărcinarea și sub auspiciile »*Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român*«, de *Dr. C. Diaconovich*, prim-secretarul »*Asociațiunei*«. Cu o întârziere de câteva săptămâni datorită unor greutăți tehnice, a apărut fasc. 19 a acestei mari publicațiuni, cuprinzând cuvintele *Hypocondrium*-*Ioanovici*. Această fascicolă are o estensiune de 114 pagini, cu mult peste 1000 articole și cu numeroase ilustrațiuni de o frumșeță deosebită.

Din vastul și interesantul cuprins remarcăm o lungă serie de biografii românești (între cari *Iacob Putneanu* și *Iacob Stamati*, *Avram Iancu*, *Vas. Iano-vici*, *Iarea*, *Iancu*, *Ionescu*, *Ieremievicu*, *Ioronim Ploiesceanu*, *Iarion Ep. de Argeș*, *Iliăș* și *Ilie Domni* români, *Ioan*, *Ioanichie*, *Ioanid*, *Ioanovici*, etc.); apoi dintre articolele geografice de interes special românesc: județele *Ialomița*, *Iași*, *Ilfov* și orașul *Iași*, un articol mare și interesant, împodobit cu 10 ilustrațiuni de o deosebită frumșeță (aspectul orașului, metropolia și bis. trei iercheri și lipovenească, palatul administrativ, gara, universitatea, liceul național și statuile lui *Stefan-cel-Mare* și *Miron Costin*). Textul e lucrat de mai mulți autori distinși, între cari dd. *Xenopol*, *Burada*, *Dr. Tikin*, *Titus Cerne* și *Dr. Imerwol*. Dintre articolele istorice amintim: *Iazigi*, *Iliși* și *Io de D. Onciul* și *Inscripțiuni de Teochari Antonescu*. De remarcat mai sânt înțesebi articolele foarte instructive din *Ideen*, datorite condeii lui competent al dlui *Dr. Felix*, între cari, *Igienă*, *Illuminat*, *Încălțăminte*, *Închisori*, *Infeștiune*, *Înmormântare*, *Înocuțiaune*, *Intoxicațiune*. Modul de tractare al acestor articole trece mult peste cadrul unui mic dicționar enciclopedic, dar' cu considerare la utilitatea generală a cunoștințelor igienice, redacțiunea a fost în drept a le da un loc mai larg. În fine mei amintim dintre articolele mai interesante: *Ideea*, *Ideal*, *Iluziune*, de *Dragomirescu*; *Imigrare*, *Import*, *Inserate*, *Comerciu Internațional*, de *Robin Descu*, *Industria de Idieru*, *Inima* cu 4 ilustrațiuni de execuțiune artistică; *Insecte*, de *Dr. Leon*, *Instrumente musicale*, de *T. Cerne*, etc.

Cu fascicula proximală, care va apăre peste câteva săptămâni, va fi terminat volumul II. al Enciclopediei, pentru care editura a procurat deja scoarțe de legat, cari — inclusive trimiterea recomandată — costă 2 cor., (pentru România 2 franci 50 bani).

Abonamentele se fac la *W. Kraft* în Sibiu (depozit general pentru România: *E. Storck*, București) și se romesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumere pentru un tom broșurat 20 cor., — legat 23 cor. 20 bani (în România: 25 lei, — resp. 28 lei 50 bani).

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

»**Dreptatea**«.

„Trebuie să fim bucurăși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»**Lupta pentru drept**« e creațiunea acelu geniu juridic *Dr. Rudolf de Ihering*, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui *Păcățianu* însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne presenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morței lui *Ihering*, care a supus-o unor modificări, care înlocuesc stilul științific greoiu în antiaia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor nespecialiști în materie de drept.

Serbătorile la Români, studiu etnografic de *Sim. Fl. Marian*, membru al Academiei Române, profesor la gimnasul gr-or' din Suceavă; vol. II. *Păreșimile*. Tipărit în Institutul de arte grafice în București, strada Doamnei nr. 16. Editura Academiei Române. Prețul 3 lei.

Sosiți în Sibiu.

La 22 Maiu n. 100.

Hotel »*Imperatul Romanilor*«: *Băciță*, căpitan din »*Bruk 1/L*«; *Rozsdágy*, neguțetor de cai din *Pecica*; *Höchsmann* din *Viena*, *Lang* din *Oraștie*, privatier; *Körössy* din *Cluj*, *Balassa* din *Villány*, *Sándor*, *Hoff*, *Bernlocher*, *Samson*, *Gál*, *Ross*, din *Viena*, *Glück*, *Manheit*, *Freudiger*, *Hároska*, *Rosenberg*, din *Budapesta*, comercianți.

Hotel »*Melzer*«: *Trica*, căpitan din *Viena*, *Orga*, comptabil din *Jibău*; *Rosenberg*, liferant de lemne din *Făgăraș*; *Onescu*, notar, *Goța*, jude com. din *Réhau*; *Haussner*, comerciant, *Wolff*, voiajor, din *Budapesta*.

Cursul pleței din Sibiu.

Din 22 Maiu n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.96	vând.	19.06
Lire turcești				92.10
Imperial (15 R' aur)				92.25
Rubli rusești a		2.50		2.56
Galbeni		11.80		11.42
Napoleon-d'ori		19.20		19.30
100 Marce germane		118.—		118.60
Livre sterling		24.—		24.28

Bursa de Budapesta.

Din 19 Maiu n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	97.40
" " " 4 1/2 %	92.10
" " val. cor. 6%	99.—
Imprumutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	92.25
" " croate-slavone	94.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.90
Losuri pentru regularea <i>Tisai</i> și <i>Soghedin</i>	189.—
Renta de hârtie austriacă	98.30
" " de argint austriacă	98.—
" " de aur austriacă	97.80
Losuri austriace din 1860	185.—
Acțiunile băncei austro-ungare	1775.—
" " de credit ung.	725.50
" " de credit austr.	724.20
Securii fonciare ale Institutului de credit și economi » <i>Albina</i> «	102.—
Galbeni împărătești	11.58
Napoleon-d'ori	19.26
Mărci 100 imp. germane	118.50
London 10 Livre sterling	242.70

Bursa de Viena.

Din 19 Maiu n. 1900.

Renta de aur 4%	115.90
Renta ung. v. c. 4%	91.80
Imprumutul căilor ferate ung.	99.—
Bonuri rurale ung.	92.—
" " croate-slavone	92.50
Renta de hârtie austriacă	97.85
" " de argint austriacă	97.66
" " aur austriacă	116.—
Losuri austriace din 1860	185.25
Acțiunile băncei austro-ungare	1777.—
" " de credit ung.	725.75
" " de credit austr.	721.55

Bursa de București.

Din 4 Maiu v.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	80
5% " am. 1881	94	5% " urb. Buc.	86 1/2
5% " " 1892	95	5% " " Iași	80 1/2
5% " " 1893	95	Banca Națion.	2415
5% " " 1894	81 1/2	Agrioolă	840
5% " " 1898	82 1/2	României	—
5% " " 90.94	82 1/2	de scont	290
5% " " 1896	81 1/2	Dac. Rom.	448
5% " " 1898	81 1/2	Naționale	462
Convertite rurale.		Patria	—
6% Obl. c. B. 1883		Canstrucții	45
4% " " 1890		Basilic artificial	—
5% " " 1895		Tramv. nou	—
5% " " 94%		Baila centrală	110

Pentru redacție și editură responsabile: *Andrei Baltes*. Proprietar: *Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Ioel Marschall.*

Bluse de mătăsa fl. 2.40

(SEIDEN-BLOUSEN)

și mai scump! — 4 metri — trimise scutite de porto și de dare. Mostre pentru alegere, tocmai așa din »Mătasa-Henneberg« neagră, albă și colorată, pentru bluse și rochii, dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru

Veritabilă numai dacă e cumpărată direct dela mine!

G. Henneberg, fabrică de mătăsa în **Zürich**,

[8] 20—50

(liferant de curte c. și r.)

Bereria mare din Sibiu (Bierhalle)

(promenada Bretter).

Menagiu recunoscut bun și ieftin — asortiment ales.

Beuturi escelentă bere „Transilvania“, vinuri recunoscute bune, curate și cu prețuri convenabile.

Conducere de sine stătătoare din partea subscrișului

Francise Hoffelner, arêndator.

Hermannstädter grossen Bierhalle

(Bretterpromenade).

Küche anerkannt gut billig — gute Auswahl.

Getränke Vorzügliches „Transsylvania-Bräu“, anerkannt gute, reine preiswürdige Weine.

Selbständige Leitung aus ergebenen

Franz Hoffelner, Pächter.

Nagy sörcsarnok Nagyszebenben

(Bretter sétatér).

Elismert jó és olcsó **konyha**, jó választékban.

Kitűnő „Transsylvania“ sör, elismert jó, tiszta és olcsó borok.

Onálló vezetés tisztelettel alolirott

Hoffelner Ferencz, berlő által.

[191] 1—

Un tinér

practicant de cancelarie, care posedă și limba maghiară, se acceptază cu condițiuni favorabile.

A se adresa până în 15 Iunie a. e. st. n., la „Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște“, comitatul Sibiu.

[190] 2—3

Se caută

pentru o firmă de esport de primul rang din Budapesta

un funcționar

(creștin) tinér, activ și din bună familie, care se posedă în scris și vorbit limba română și maghiară. Cei care posed și limba germană au preferință.

[174] 3—8

Oferte scrise cu mâna proprie în limbile amintite, cu espunerea activității de până acum (unde a fost angajat) și cu condițiile sub care ar fi aplicat a se angaja. Oferte instruate cu atestate se se adreseze sub **K. F. 360** la administrația ziarului „Tribuna“. Postul se poate ocupa imediat, eventual în 1 Iulie a. e. Pentru oferenții care sânt de present în post se asigură discreția cea mai mare.

Comandele se efectuează lute.

Luoru solid, durabil și elegant.

Subscrișul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că m'am strămutat din strada Măcelarilor nr. 37

în Piața-mare nr. 5,

unde în lucrătoreea mea de păpucărie efectueesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; oferesc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă și prompt esecută.**

Atrag atențiunea on. public că m'am hotărît — de aci încolo — a cerceta toate țirgurile de țeară din Ardeal, servind cu lucrul bun și durabil esecutat în lucrătoreea-mi proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor, sum

Sibiu, în Maiu 1900.

[175] 3—6

cu distinsă stimă
Constantin Dragoș,
măiestru pantofar.

Marfă gata din materialul oel mai bun.

Prețurile cele mai ieftine.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientailor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unut exemplar 1 cor. = 1.50 lei.

Despărțământul de postavuri al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de

cel mai bogat asortiment

de

postavuri stiriane veritabile.

Fabricate din lână curată pe garanță, recunoscute ca cele mai bune.

[86] 22—26

Stofe de modă, stofe negre și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

„Tipografia“, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA

Prețul 2 cor. plus 10 fl. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comandele se pot face la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Doriți se cettiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman dn vieța poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorisată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olișeuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 1 cor. 60 fl. + 10 fl. porto postal.

Edițiunea de lux: 2 cor. 40 fl. + 20 fl. porto.

Edițiunea de lux compactat: 4 cor. + 20 fl. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinér“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . . . 3 C. — b.
2. „Pregătire la moarte“, adecă considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. . . . . 1 C. 60 b.
3. „Duh muscălescu“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . . . — C. 20 b.
4. „Tragedia Calvarului“, de L'abbé Henry Bolo, (290 pag.) Sibiu 1899 fl. 1. —
— Se recomandă mai ales preoților. —

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată a bona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.